

det, og jeg tror nok, at de vedkommende, der skulle have med den Ting at gøre, tro at kunne komme ud af det paa en overkommelig Maade; det vil vistnok ikke være nødvendigt at ordne det paa en saadan Maade, at man skulde være nødt til at genere Mederen væsentlig.

Der er kommet et nyt Moment med Hensyn til de Krav, der stilles til Dæksbefalingsmændene, og det er Synsprøven. Jeg skal blot nævne det; der er ingen af de ærede Talere, der have udtalt sig imod det, og jeg maa tilstaa, at jeg anser det for ganske nødvendigt at gaa til noget saadant. Det er jo velbekendt fra andre Forhold, for Eksempel Sørbaneforhold; der forlanger man det og maa forlange det. — Betingelserne for at blive ansat som Skibsfører, Maskinist o. s. v. blive noget stærkere, men væsentlig i praktisk Retning, idet man — jeg har maaste allerede nævnt det — forlanger en yderligere praktisk Virksomhed af de vedkommende, saaledes at man først tilstøder de vedkommende at gaa op til Eksamen efter nogle Aars praktisk Tjeneste, men inden de kunne erhverve Bevis som Skibsfører, skulle de have yderligere praktisk Uddannelse. Og med Maskinisterne er det samme Tilfældet, de skulle have arbejdet i Maskinværksteder og skulle særlig have passet Dampmaskiner efter at have underkastet sig vedkommende Prøve. Det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Martensen), udtalte i Gaar ved Spørgsmaalet om Sætteskippernes Stilling Ønsket om, at de vedkommende kunde faa endnu mere udvidede Rettigheder. Jeg skal dog gøre opmærksom paa, at efter dette Lovforslag bliver Sætteskippernes Stilling allerede væsentlig forbedret i Sammenligning med, hvad den er efter den nuværende Lovgivning. Der er jo for Sætteskippernes Vedkommende væsentlig Tale om indskrænket Fart. Nu kan en Sætteskipper i indskrænket Fart føre Sejlskibe indtil 24 Tons, Dampskibe indtil 20 Tons og under ganske særlige Forhold, men kun ved at underkaste sig en Ekstraprøve, Dampskib indtil 24 Tons. Efter Lovforslaget kan en Sætteskipper i alle Tilfælde føre Skib indtil 100 Tons, og Lovforslagets § 3 giver Sætteskipperen Ret til at fare som Styrmand i Fart paa Nordspøen og Østersøen. Man har ganske vist nu for dygtige helbefarne en vis Ret i denne Retning, men jeg vil gøre opmærksom paa, at efter de nu gældende Bestemmelser er det ingenlunde sikkert, at man vil erkende en Sætteskipper for at være lige saa god som solide helbefarne.

Der er endelig i § 9 litr. b. i Slut-

ningen taget et nyt Hensyn til Sætteskipperen, idet derefter er Fører i Sætteskipperfart med Hensyn til Erhvervelsen af Bevis som Skibsfører er stillet lige med en Person, som har faret mindst 2 Aar til Søs, hvoraf mindst et Aar som første eller eneste Styrmand i søgaaende Skib udenfor den indskrænkede Fart eller paa Dampskib over 100 Tons i bemeldte Fart. Der er altsaa Sætteskippernes Stilling yderligere forbedret, og det er noget, man ganske naturligt kan gøre, naar man indfører Sætteskipperprøven. — Det samme ærede Medlem mente, at det var mindre rigtigt, at man havde sat Indfødsretten som et Vilkaar for at komme ind i disse Stillinger. Jeg tror dog, at det er rigtigt at fastholde dette, det er jo noget, som altid er bleven forlangt og i de senere Aar med stor Styrke fra dette Rings Side. Imidlertid skal jeg indrømme det ærede Medlem, at denne Materie er af den Bestaffenhed, at man maa være noget varsom med, hvad man i saa Henseende forlanger, og det har man jo ogsaa været. For det første er der Dispensationsmyndigheden for disse Bestemmelser, og for det andet er der særlig § 18, 2det Stykke, der lyder saaledes: Under Forsætning af Gensidighed skal der derhos ved kongelig Anordning kunne tilstaaes et fremmed Lands Statsborgere lige Afgang med dansk indfødt til at drive Sønering m. m. efter nærværende Lov. Jeg antager at disse to Punkter, Dispensationsmyndigheden og denne Bestemmelse, ville være tilstrækkelige til, at det kan siges, at de Ønsker, man kunde nære i den Retning, ere fyldestgjorte. — Det ærede Medlem var noget i Strid med en anden æret Taler med Hensyn til Bestemmelserne om Fiskeri. Fiskeri og Lyttsejladis ere jo til en vis Grad bleve indbefattede under denne Lov, men det vil ses, at det er paa en meget forsigtig Maade, Jeg maa nu vedkende mig den Anskuelse, at lige over for Fiskeriet er der ingen Grund til at træffe særlige Bestemmelser, for saa vidt Fiskeriet ikke antager en væsentlig anden Bestaffenhed, eller Fiskeriskibene faa en væsentlig anden Størrelse, end det hidtil i Almindelighed har været Tilfældet. For saa vidt der er Tale om Erhverv i vore egne Farvande eller i Nærheden, er det dog en anden Slags Erhverv end det at føre befragtet Skib fra Land til Land. Der er imidlertid truffet en Bestemmelse for Fiskeriets Vedkommende, nemlig i det Tilfælde, at der er Tale om at føre dansk Skib udenfor Nordspøen eller at føre dansk Dampskib af over 100 Tons; i saa Tilfælde udkræves jo dertil Bevis som Skibsfører. Det samme er Tilfældet med Lyttsejladis.